

Betreft: Schriftelijke vragen ex. Artikel 43 R.v.O van de SP-fractie over een passage over de export van Teerhoudend Asfalt Granulaat in de beschikking van GS dd 18 nov 2014 krachtens de Wabo op de aanvraag voor een revisievergunning van A. Jansen BV te Son en Breugel voor het recyclingbedrijf aan de Kanaaldijk 24 te Son en Breugel

Geacht college,

OP 31 oktober 2013 heeft de SP-fractie, bij monde van W. Arts, vragen gesteld over de omgang met Teerhoudend Asfalt Granulaat (TAG) in Noord-Brabant. Het College van GS heeft deze vragen op 19 november 2013 beantwoord.

In deze beantwoording zijn enkele zaken duidelijk gesteld, onder andere:

- van alle bij het renoveren van provinciale wegen vrijkomend teerhoudend afval (na verkleining TAG) wordt contractueel vastgelegd dat het wordt afgevoerd naar een erkende bewerker die het TAG door thermische reiniging uit de keten haalt. Hierbij gelden de meld- en registratieverplichtingen van de Wet milieubeheer
- De provincie betaalt hiervoor een tarief van ca €32 per ton TAG. Exporteren kost ca €17 tot €20 per ton
- De provincie exporteert geen TAG, maar conformeert zich aan de minimumstandaard (hergebruik voorafgegaan door thermische reiniging) van het Landelijk Afvalbeheer Plan (LAP). De provincie streeft naar duurzame ontwikkeling. Hierin past het op verantwoorde wijze uit de keten halen van “teer” en het hoogwaardig hergebruik van het gereinigde materiaal (schoon mineraal aggregaat).
- Het is mogelijk om in de milieuvergunning voor te schrijven dat voor het verwerken van TAG de minimum standaard van het LAP van toepassing is (zijnde genoemde thermische reiniging).

Deze beantwoording was (en is) geheel naar onze tevredenheid.

Nu ligt op dit moment de beschikking ter inzage, die GS op 18 november 2014 hebben afgegeven als antwoord op de op 24 augustus 2012 ingediende aanvraag om een revisievergunning door A. Jansen BV ten behoeve van de werkmaatschappij Jansen Recycling van genoemde holding. Deze “definitieve” beschikking werd vooraf gegaan door een ontwerp-beschikking dd 27 mei 2014 op dezelfde aanvraag.

De definitieve beschikking doorloopt op dit moment de gebruikelijke procedure waarin het mogelijk is beroepschriften in te dienen.

Normaliter heeft een politieke partij in dit stadium geen rol. Het woord is aan de maatschappelijke partijen en daarna eventueel aan de rechter.

Van de punten waarop de definitieve beschikking afwijkt van de ontwerp-beschikking heeft echter één punt een principieel-politiek karakter.

In de ontwerp-beschikking staat onder Sturingsvoorschrift 2.4.1 (blz 13/60)

“Vergunninghouder is verplicht om van de inrichting af te voeren afvalstoffen af te geven aan een vergunninghouder, die de vervolgstappen uit deze be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren zoals opgenomen in het LAP.”

Dit antwoord is geheel in lijn met bovenstaande beantwoording.

Op de ontwerp-beschikking is een zienswijze binnengekomen van mr. L.Bier namens A.Jansen BV. Hij betoogt dat genoemd sturingsvoorschrift *“... in strijd is met het EU-recht en met name het beginsel van vrij verkeer van goederen. Het artikel verbiedt in wezen grensoverschrijdende toepassingen van afvalstoffen naar buitenlandse afnemers die een andere nuttige toepassing uitvoeren dan in het Nederlandse LAP voorzien.....”*

In zijn reactie onderschrijft het College van GS deze zienswijze van mr. L.Bier. Daarom heeft het College van GS genoemd Sturingsvoorschrift geschrapt. Het keert in de definitieve beschikking niet terug.

De passage gaat over de algemene categorie “afvalstoffen”. De kanttekeningen, die de SP bij deze passage wenst te maken, beperken zich binnen deze brede categorie tot de stof TAG.

In zijn zienswijze beperkt mr. Bier zich niet binnen de categorie “afvalstoffen”.

De passage zou slechts van academisch belang zijn als het boven twijfel verheven was dat Jansen Recycling al bezig was met de thermische reiniging (en daartoe voldoende capaciteit had) of daar op korte termijn mee zou beginnen. Die twijfel is er echter wel, omdat de machine, waarmee de thermische reiniging zou moeten worden uitgevoerd nog in gedemonteerde toestand op het terrein ligt. De opbouw en inzet van deze machine vraagt om een apart vergunningtraject (inclusief MER) naast de revisievergunning, waarvan in het bovenstaande sprake is. Voor zover bekend is voor deze installatie-vergunning zelfs nog geen aanvraag ingediend. Daarna moet nog blijken of de voor dit doel gekochte tweedehands gekochte grondreiniger aan de regels voldoet, en of de zelfgestelde taak binnen de financiële mogelijkheden van Jansen BV uitvoerbaar blijkt.

Het is dus in geen dele zeker dat op deze locatie ooit thermische reiniging zal plaatsvinden.

Jansen zamelt echter al zeven jaar TAG in (wat in strijd is met de geldende vergunning) onder aanvaarding van de door de wegbeheerders voor dit doel gangbare tarief van (op dit moment) €32 per ton. Inmiddels ligt er naar schatting 360.000 ton TAG te wachten op een thermische verwerking die er misschien komt. Zo niet, dan verandert deze berg TAG in een illegale afvalstort die door iets of iemand opgeruimd moet worden.

Hetzelfde probleem gaat in geringere omvang optreden als er wel thermische reiniging komt, maar als de capaciteit van de installatie te klein blijkt.

Het is in deze scenario's dat de woorden van mr. L. Bier betekenis krijgen.

Nu er in de definitieve beschikking aan A.Jansen BV geen beperkende passage meer staat over de export van afvalstoffen, worden de mogelijkheden hiertoe logischerwijs beperkt tot wat er verder aan landelijke en Europese regels van kracht is.

Deze zijn soepeler. Mr. Bier weet wat hij vraagt.

Het staat vast dat de eventuele uitvoer van TAG op gespannen voet staat met de bedoeling van het Nederlandse nationale beleid. Op bijvoorbeeld 21 maart 2013 antwoordde

staatssecretaris Mansveld op vragen van SP-kamerlid Bashir klip en klaar "Ik wil dat al het in Nederland vrijkomende TAG volgens het Nederlandse beleid wordt verwerkt."

Het staat ook vast dat in Nederland TAG "afval" genoemd wordt als er meer dan 75 mg/kg PAK10 in zit (de som van de 10 meest voorkomende PAK's), terwijl Europees TAG afval genoemd wordt als er van de éne stof benz(a)pyreen meer dan 50 mg/kg in zit. Daardoor kunnen er in Nederland partijen als afval betiteld worden, die dat onder de Europese richtlijn niet zijn, en omgekeerd.

TAG onder de 50 mg/kg bezn(a)pyreen mag uitgevoerd mag worden. Het TAG moet in heel Europa gebruikt worden voor een nuttige toepassing, maar in verschillende Europese landen bestaan verschillende opvattingen over wat "nuttig" is. "Nuttig" betekent in Nederland hergebruik van zand en grind na reiniging, maar in sommige Oost-Europese landen hergebruik in de wegenbouw zonder reiniging. Daardoor kan (met kennisgeving) uitgevoerd Nederlandse TAG in Estland en Letland (bron: Mansveld) milieu en wegwerkers vergiften.

Dit alles betreft het bestuursrecht. Daarnaast speelt het privaatrecht.

De provincie Noord-Brabant bijvoorbeeld, zo blijkt uit de beantwoording van de eerdere vragen over dit onderwerp, dat "*in alle contractvormen geborgd is dat het vrijgekomen TAG rechtstreeks moet worden afgevoerd naar een ... erkende be- en verwerkingsinrichting voor de thermische verwerking van teer uit de keten, (de inrichting) ter keuze van de aannemer*". Er staat niet bij vanaf wanneer deze politiek geldt. Deze zelfde handelwijze geldt bijvoorbeeld ook voor de gemeente Eindhoven en Rijkswaterstaat.

Voor deze duurdere vorm van verwerking is een meerbedrag betaald.

Het is dus aannemelijk dat bij Jansen Recycling TAG ligt waarvoor contractueel overeengekomen is dat het thermisch verwerkt moet worden (bijvoorbeeld provinciaal TAG). Mogelijk ligt er ook TAG waarvan overeengekomen is dat het thermisch vernietigd wordt zonder dat daar een deugdelijk contract onder ligt of zonder dat een dergelijk contract achterhaald kan worden.

Mogelijk ook ligt er TAG waarvan geen thermische reiniging is afgesproken.

Er kan TAG liggen met PAK-concentraties boven, maar ook onder de Europese "afval"norm. Hoe dan ook, al dit TAG ligt op één grote, 32 m hoge stapel in de buitenlucht, vlak naast een groot recreatiegebied. Voor de vernietiging daarvan moet ongeveer 11 miljoen door wegbeheerders neergeteld zijn.

Het komt ons als SP voor dat het schrappen van het sturingsvoorschrift een doos van Pandora aan juridische problemen opent die wellicht beter gesloten kan blijven.. Nu de vragen.

- 1) Hoe staat de vergunningprocedure voor de thermische reiniging van Teerhoudend Asfalt Granulaat bij Jansen BV er voor?
- 2) Heeft het College van GS er zicht op langs welk juridisch voortraject de diverse partijen TAG op het terrein van Jansen Recycling terecht zijn gekomen? Bestaat hiervan een betrouwbare en dekkende administratie?
- 3) Heeft het College van GS zicht op de financiële verhoudingen tussen de holding A. Jansen BV en zijn werkmaatschappijen, in het bijzonder met Jansen Recycling?
- 4) Is het College het met de SP eens dat, hoe dan ook, contractuele afspraken nagekomen moeten worden?

- 5) Het College van GS heeft in de eerdere beantwoording aangegeven dat het “.. streeft naar een duurzame ontwikkeling. Hierin past het op verantwoorde wijze uit de keten halen van “teer” en het hoogwaardig hergebruik van het gereinigde materiaal...” Hoe past het schrappen van genoemd sturingsvoorschrift in deze ambitie?
- 6) Mocht blijken dat Jansen Recycling in de toekomst de thermische vernietiging van TAG niet of niet in voldoende mate kan uitvoeren, wat gaat er dan gebeuren?

Eindhoven, 2 januari 2015

Met vriendelijke groet,

Willemieke Arts

Nico Heijmans